

Telegraful Român

Organ național-biserice

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Românii în judecata catolică

Știm cu toții foarte bine că nu ne bucurăm de un nume prea strălucit la celelalte popoare. Unii cred că aceasta provine din puținul interes ce-l acordăm organizării unui bun serviciu de propagandă, alții socot că lipsa propagandei ne poate cel mult lăsa ignorați de popoarele străine, în nici un caz nu poate fi cauza defaimării noastre; aceștia opinază că adevărata cauză a disprețului și neîncrederii cu care suntem tratați de străini sunt stările reale, extrem de îngrijorătoare, din viața noastră publică dela război încoace, stări caracterizate prin necinste, lene, nepricepere.

Noi admitând, ambele cauze înșirate, mai credem că în foarte multe cazuri și reaua voință și dușmănia celui care se ocupă de noi, îl face să nu vadă decât culorile negre, decât păcatele noastre pe cari le exagerează și le generalizează, formulându-le în sentințe distrugătoare. Credem acest lucru pentru că îl surprindem atât de des în presa și în istoria scrisă de stăpânii noștri de până ieri și de aliații lor.

Nu credeam însă că această defaimare să și-o însușească și Biserica oficială catolică, ca ura dușmanilor noștri să și câștige în fața opiniei publice mondiale autoritatea morală a unui *Imprimatur*.

Ni-a fost dat însă zilele acestea s'o constatăm. E vorba despre cartea *Papst und Kurie in ihrer Politik nach dem Weltkrieg, 1925*, scrisă de Friederich Ritter von Lama și purtând la locul obișnuit aprobarea vicariului general din Augsburg, cunoscută sub numele de *Imprimatur*. Noi credem că o carte care poartă acest imprimatur, are un caracter religios catolic, recunoscut de Biserica oficială, chiar dacă conținutul nu se referă la dogme; că Biserica prin această aprobare acordă nimbul adevărului celor dezbătute în carte și că ține la afirmațiile din ea, tot așa de mult ca și la dogmele de credință. Aceasta mai

ales fiind vorba de Biserica papală, care ține să și stabilească, dogmatic, punctul de vedere în toate domeniile de viață omenască. Iată ce se spune dar într-o astfel de carte între pag. 317—325, unde e vorba despre România în relațiile ei cu catolicismul și cu papa: «Perioada cea mai strălucită a trecutului ei creștin (al României) este cea veche creștină, catolică... De oarece Românii sunt foarte puțini inteligenți, luară foarte mulți preoți posturi administrative, dar nu se deosebira nici aceștia de laici în aroganța lor națională... Amănuntele acestea despre purtarea Românilor, despre tratarea scandaloaasă a preoților catolici și a membrilor ordinelor călugărești, despre jefuirea și batjocurirea Bisericii, pot proveni numai la o națiune *profund degenerată*...» Trebuie însă citit tot textul paginilor amintite, pentru a-ți face o imagine despre adâncă scârbă și nemărginita aroganță cu care ne sunt luate în batjocură tot ce avem mai scump: întregirea neamului a fost o răpire de teritorii, funcționarii și armata noastră par că nu s'au ocupat cu altceva decât cu persecuția până la moarte a catolicilor unguri și nemți. Românii uniți nu fac excepție. Și ei sunt ca și noi: despotici, șoviniști, plini de ură față de catolicii adevărați, de unguri și de nemți. Ceeace se spune despre episcopul Radu și despre Vasile Lucaci, e inspirat de aceeași nestăpânită ură, cultul lor răsăritean este luat deasemenea în batjocură, sunt acuzați că nu vor să recunoască în sânul Bisericii lor existența a 60.000 unguri uniți.

Se vede, ca ghiarele pisicii în sac, care este durerea acestui strâmt la minte și caraghios Ritter: nu ortodoxia sau unația noastră, ci România noastră care în ciuda înverșunării sale nu s'a lăsat cucerită. Chiar dacă ne-am face cu toții nu numai uniți, ci mai catolici decât papa, tot n'am deveni fără prihană în fața lui. Mai înțelegem și noi să te certăm cu cineva; dar să n'ai curajul să i-o spui de ce ți-e urât, ci să-i indici alte motive, iată ce nu se poate

Biserica ortodoxă și reducerile bugetare

Am încheiat un sfârșit de an în condițiuni triste și cu puține perspective de mai bine pentru anul în care am intrat.

Criza, economică și financiară din prezent, s'a abătut asupra tuturor categoriilor de cetățeni ai acestei țări: plugari, meseriași și funcționari. Intre aceștia din urmă sântem numărați și noi preoții de mir, precum și toți cei aplicați în serviciile administrative ale bisericii noastre.

Clerul ortodox care în trecut vremurilor s'a identificat cu soarta păstoriiților luând parte atât la bucurii, cât — mai mult — la necazurile acestui popor, întotdeauna a fost gata la jertfele ce i s'au cerut de conducătorii acestor plaiuri.

Precum n'a avut nici în trecut parte de privilegiile de care s'au împărțit clerul celorlalte culte conlocuitoare, din partea stăpânilor de ieri, clerul ortodox nu cere nici nu vrea să fie privilegiat de stăpânirea românească pentru serviciile aduse acestui stat, ci vrea ca cei din fruntea statului să țină seamă de situațiunea în care se găsește

explica decât din lașitate și perfidie. Nerușinarea însă ajunge la culme când îți pretextezi ura cu deosebirea de religie, când arunci în dușman cu obiectele sfinte; iar mitocănia, când tu, administrator al celor sfinte, le pui pe acestea înfuriatului la dispoziție. Ce succes mai poate avea atunci propaganda catolică printre noi? Nu te temi, prea sfinte episcop catolic, care îndemni pe deoparte la universalismul în Domnul, pe de alta la cetirea celor mai sfruntate calomnii la adresa unui neam, că în felul acesta nu numai că nu veți face progrese printre noi, dar veți pierde și ceea ce ați menținut cu falșă dragoste și atențiune?

Diorates.

P. S. O recomandăm serios spre citire mai ales fraților uniți.

astăzi, căutând mijloace de îndreptare.

Biserica ortodoxă prin vladicii săi pe deoparte, și prin reprezentanții asociațiilor preoțești din Ardeal pe de altă parte, în urma hotărârilor luate în congresele sale anuale, cel din urmă ținut la Brașov în toamna trecută, — și-a precizat punctul de vedere în ce privește ajutorarea ce statul român ar trebui să dea bisericii și clerului ei în măsură mai dreaptă.

În memoriul alcătuit de reprezentanții asociației clerului A. Șaguna s'a arătat cu date precise și probate nedreptatea de care a avut parte biserica și clerul ortodox din Ardeal, prin reparțizarea nedreaptă a sumelor care s'au luat în bugetul cultelor din anii trecuți.

S'a arătat, că în raport cu numărul sufletelor, cu banii încasați, în majoritate dela contribuabilii ortodocși, s'au favorizat clerul și instituțiunile cultelor minoritare și în deosebi biserica și clerul greco-catolic unit. Iar în posturile de conducere din orașele cu populațiune mai mult ortodoxă au fost angajați ca funcționari cei de confesiune greco-catolici, în urma politicii de partid, ear cei ortodocși cu toate că și aveau obârșia și rosturile lor locale — au fost nedreptățiți de către cei dela putere.

S'au arătat cazuri anume, din județele Sibiu și Brașov în deosebi.

În cei doi ani din urmă s'a evidențiat apoi nedreptatea de care am avut parte pe chestia reformei agrare. În multe parohii, unde biserica noastră neavând pământ a fost împroprietărită cu pământ și păduri, pentru a forma sesii parohiale, — înurma intervențiilor unor oameni de-ai partidului, au lucrat în așa fel că foarte multe parohii au fost deposedate de pământurile primite prin deciziuni definitive, date de comisiunile de împroprietărire și de către Casa centrală de împroprietărire.

Congresul preoțesc, ținut la Brașov, pe lângă alte probleme s'a ocupat cu desvelirea nedrep-

tăților de care biserica noastră din Ardeal a avut parte, și ca urmare naturală a ținut să facă cunoscut toate acestea și factorilor de cădere din fruntea țării. Congresul a ales o delegație de 6 membri¹⁾ — cari aveau să prezinte un memoriu M. Sale Regelui și domnilor miniștri de rezort, — ceace s'a și îndeplinit la începutul lunii Decembrie a. tr.

Comisiunea bugetară din min. cultelor fiind compusă pe lângă alți mireni și de preoți uniți Coltor și Man, și numai de un preot ortodox, — nu e mirare că doleanțele preoțimei ardeleni nu pot fi ascultate; ori câte memorii am înainta, comisiunea bugetară se conduce și după interesele membrilor cari o compun.

Această comisiune, înainte de a fi purces la reducerile preconizate de minister, trebuia să caute a nivela nedreptățile trecutului, tăind din sumele ce au fost fără lege votate pentru plată acelor preoți cari n'aveau numărul de credincioși prescris de lege; — iar la unele episcopii romano-și gr.-catolice cu un număr de credincioși cât un protopopiat de al nostru au fost luați în buget câte 5—8 canonici, directori și 2 secretari. Aci trebuiau făcute reducerile mai întâi, și atunci s'ar fi săvârșit act de dreptate.

Nu putem admite ca statul român să plătească preoți cu 5 până la 50 credincioși. Asemenea preoți să fie puși în sarcina eparhiei respective, să-i întrețină dacă are trebuință de ei. După această regulare să se voteze o nouă lege de salarizare a preoților fără a se trece peste samă bugetul din acest an. Pentru ducerea la îndeplinire a acestor cereri, facem apel la episcopatul nostru, la parlamentarii nostri preoți, ca dela tribuna camerei și a senatului să ceară factorilor de cădere să facă o revizuire a tuturor titlurilor de drept a personalului bisericesc a fiecărui cult atât din parohii, cât și din centrele eparhiale.

Pr. Ioan Crăciun.

¹⁾ Delegația care a fost la București, s'a compus numai din 3 membri: Dr. Ciuhandu preș., Prot. Dr. I. Blaga și Pr. I. Crăciun.

In Maramurăș...

— In ce vremuri trăim! —

Pare că în țara lui Bogdan Dragoș Vodă încep a se repeta scenele de jale, când românii ortodocși erau supuși celor mai cumplite prigoniri, din cauză că nu voiau să se lapede nici decum de legea lor străbună.

Eată câteva șapte petrecute în vremea din urmă:

În Vișeu de sus, corpul fostului director ortodox al școlii de meserii n'a fost primit spre îngropădune în cimitirul românesc de acolo, decât cu condiția ca prohodul să-l officieze preotul greco-catolic.

În comuna Cuhea, unde peste 100 familii au trecut la ortodoxie, s'a petrecut o scenă asemănătoare. Preotul unit a interzis înmormântarea în cimitirul satului a unuia dintre foștii săi credincioși, provocând o înverșunare atât de aprinsă între cele două tabere, încât a fost nevoie de intervenția jandarmilor pentru a împedea o vărsare de sânge.

În Sarasău, Borșa, Rona și în alte comune, unde populația s'a reîntors, deasemeni, la ortodoxie, morții sunt îngropați prin fundul grădinilor, prin curțile oamenilor, în hotarul satului, ca și când ar fi închis ochii ca niște venetici pe pământ străin, fără binecuvântare creștinească!...

Autoritățile chemate vor lua măsurile necesare?

Biserica din Rusia

Un protoiereu, scăpat de curând din Rusia sovietică, aduce într'o gazetă rusească ce se tipărește la Paris, știri din țara sa, despre starea clerului și a credincioșilor.

Din cele descoperite, se desprinde adevărul, că ororurile comise în Rusia, asemănătoare prigonirilor din primele veacuri ale creștinismului, nu vor putea desrădăcina vechea credință din sufletele milioanei de credincioși ruși.

Din cele raportate de protoiereul refugiat, redăm următoarele știri:

Prigonirea credincioșilor și clerului, în cursul ultimului an a ajuns la așa grad, încât se părea că existența bisericii și a vieții religioase în S. S. R. nu mai are nici un rost. Dar, credința a rămas viguroasă și biserica ortodoxă a rezistat împotriva tuturor necazurilor.

care lipsește idealul și sufletul spiritualității.

Eroul este un om al Nordului, însuflețit de-o dragoste profundă de umanitate, care-și asumă o sarcină mai presus de puterile omenești. Crescut de o mamă idealistă, care i-a inspirat simțul solidarității mane, doctorul Harald Mark se obișnuie de timpurlu a-și purta privirile dincolo de cercul strâmt al datoriilor profesionale și a găsi în creațiunea operilor sociale, o fericire austeră și o rațiune de a trăi. Când veni vremea să aibă bucuriile vieții, se căsătorii cu Mora, fca unui pastor, artistă și vibrantă ca și el. Câteva luni de fericire la Paris, Harald lucră la Institutul Pasteur, iar Shora admiră celebrele galerii ale Luvrului. În curând însă veni desa-

La Petrograd parohiile ortodoxe în parte își duc viața mulțumită sprinului energetic dat de către lucrătorii dela fabrici. Aceștia participă activ la viața bisericii. Întreg clerul este lipsit, cum se știe, de drepturile politice, ceea ce-i tot una cu menirea la moarte înceată prin foame. Dar parohienii își împart cu clerul respectiv și ultima bucățică de pâine și se îngrijesc cu multă duioșie de povățuitorii lor. Numărul familiilor, care își botează copiii, care săvârșesc cununii religioase și își îngroapă morții după rânduiala ortodoxă, se înmulțește neconținut din an în an. În parohiile unde până acum câțiva ani erau dela una până la două mii botezuri pe an, în prezent sânt dela trei până la patru mii de botezuri pe an. Preoții dela bisericile care le închid comuniștii, se adaug la bisericile din celelalte parohii, astfel că în prezent bisericile ortodoxe din Petrograd au câte zece preoți sau și mai mulți, ocupați tot timpul, întru cât la obișnuitele slujbe religioase de Sâmbătă și Duminică se adună mii de credincioși, umplând bisericile și chiar curțile din jurul bisericilor.

Acei dintre mireni cari au parte activă în organizațiile bisericești, sânt mereu persecutați; totuș râvna lor pentru biserică prin aceasta nu scade. În general, succesul propagandei ateiste (bezbojnice) a fost de scurtă durată; în timpul de față se observă o reacție serioasă în spre întoarcere la ortodoxie, întru cât au dat faliment în primul rând toate încercările diferite de a «reforma» ortodoxia.

Ateștii (bezbojnicii) desfășoară activitate dărză, dar se izbesc de o rezistență nu mai puțin dărză, opusă de către lucrători și țărani. Or trebuie recunoscut că procesul de însănătoșire la sate a rămas mult în urmă față de cel dela orașe. Prin unele locuri la sate se manifestează oarecare simpatii față de atești, cam cum se petreceau astfel de lucruri la Petrograd înainte de trei sau mai drept zis patru ani.

În primăvara trecută s'a întreprins o examinare pentru a se vedea până la ce grad s'a răspândit literatura ateistă, dar s'a găsit că nimeni nu o cumpără. Au încercat să o dea gratuit, dar nimeni nu vrea să o primească, ba o și injură! Abonamentul la aceste tipărituri se răspândește sub forma obligațiilor către stat.

Nici convorbirile și disputele publice ale ateștilor cu reprezentanții religioșilor n'au avut mai mult succes. De foarte multe ori mulțimea ascultătorilor și-a manifestat duioș simpatia și consimțământul față de clerul suferind. În prezent autoritățile sovietice pentru a evita aceste scene, au oprit cu asprime pe atești de a mai provoca pe reprezentanții clerului la

dispute publice. Lucrătorii din Petrograd ei înșiși stăruie la meetingurile ateștilor, ca să aibe voie a ieși la dispute și reprezentanții clerului.

Impresii mișcătoare ce nu se pot descrie, prezintă mulțimea cea mare a credincioșilor ce se roagă în biserici și cu tremurătoare cucernicie primesc la sfârșitul slujbei binecuvântarea dela preot. Credința este singurul bun ce i-a mai rămas cetățeanului sovietic, și el o păstrează și ține la ea cu tărie fără a ținea seamă de toate persecuțiile ce le îndură din partea comuniștilor ateți.

Intellectualii sânt mai crud loviți și își duc o existență amară. În ultimul an viața lor a fost un iad: persecuții neconținute și sărăcie îngrozitoare. Credința tare în prăbușirea tuturor planurilor comuniste e împărțită de cei mai mulți, dacă nu chiar de toți. Din zi în zi își duc toți viața într'o stare de adevărată robie, fricoși unul de altul și de orce.

Fapt îmbucurător este însănătoșirea familiei: fiii se întorc în familie, unde li se dă, ca mai înainte, înălțătura sănătoasă în credință și morală.

În Petrograd lucrătorii se orientează foarte bine. Dar cu fiecare lună ce trece autoritățile devin tot mai bănuitoare și aspre. Pedepsele se aplică acum și la cea mai mică exprimare de nemulțumire. Apoi între lucrătorii tineri bântue o beție îngrozitoare: de cumpărat nu se poate cumpăra nimic și de aceea fiicăii tot câștigul lor din lucru îl dau pe bețură. Între lucrătorii bătrâni domnește o stare de spirit anticomunistă. Numărul lucrătorilor se mărește mereu cu noi pușcăriași aduși din închisori.

Suferința țăranilor este de nedescris. În primăvara trecută aproape în fiecare zi duceau pe străzile Petrogradului mulțime de țărani surguniți, pe cari li îndreptau spre nord la moarte sigură. La cea mai mică împotrivire li vârău prin vagoane de marfă și-i lăsau câteva zile fără mâncare. Se vorbește în Petrograd că pe la sfârșitul verii o mulțime de țărani din Ucraina au fost trimiși în gubernia Vologda. Țăranii își dau bine seama, că în surgune se duc la moarte sigură. De aceea în unele părți ei își atârnă de piept cruci mărișoare de lemn cu inscripția: «*Suferim pentru credința în Hristos*». Despre ceace s'a făcut de comuniști vara trecută la colectivizarea forțată a averilor particulare, există multe povestiri înspăimântătoare. Se zice că până la complectă pustiere s'au distrus ținuturi întregi de locuitori, cari s'au împotrivit să dea pământurile la «colectiv»...

Organizați Soc. Sf. Gheorghe a tinerimii

FOIȘOARA

Insemnări pe marginea unui roman educativ¹⁾

Reîncep să intrupez în slove gânduri, atitudini și icoane din cărți și din suflet, după un an de tăcere. Anumite încercări, prin care mi-a fost dat să trec, nu m'au lăsat — o bucată de vreme — să sistematizez preocupări și să exprim sentimentul frumosului. Cu un buchet spiritual dintr'un roman, mă regăsesc însă pe acelaș drum al afirmării valorii morale, în frământarea realistă a actualității, din

¹⁾ Iohan Bojer: *Le visage du monde*, traduit du norvégien, par Jacques de Cousange, Paris, Hachette, 1929.

cordul. Lectura ziarelor, care-i aducea în fiecare dimineață apelul îndurerat al omenirii suferinde, chemă atenția lui Harald spre strigătele de desnădejde ale popoarelor oprimate, spre șgomotul revoluțiilor, al catastrofelor cari distrug orașe și decimează populațiuni apropiate sau îndepărtate. Toate acestea, cari — pentru cetitorul obișnuit — nu sunt decât subiecte de scurte reflexiuni și de emoțiuni trecătoare, îl făcu să simtă, să trăiască și să se ocupe de durerile lumii. Thora însă nu mai iubi pe Harald, când văzu că sacrifică din orele de fericire pentru marile probleme sociale și politice.

În asemenea împrejurări, idealistul doctor se întoarse în țara sa singur. Solitar în mijlocul oamenilor,

cari nu-l înțelegeau, el încearcă să-și găsească pacea inimii însetate de dreptate, punându-se în slujba poporului, cu care își împărți viața de muncă austeră și de sărăcie. Acceptă postul de medic la spitalul unui orașel, în care locuia bătrâna sa mamă. În scurt timp își făcu o reputație supărătoare de revoluționar periculos, ceace determină pe netabilitățile locului să-l persecute. Prin talentul, prin devotamentul său absolut, precum și prin inteligența sa scăpărătoare, el se impuse însă în fața tuturor. După un timp, scepticismul amar li bătu la poarta sufletului. Incepu să se îndoiască de eficacitatea și utilitatea misiunii sale. Pentru ce să vindeci, pentru ce să salvezi ființe, care vor să fie în suferință? Un nenorocit,

IERARHII Bisericii ortodoxe române din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș sânt convocati din partea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE la o consfătuire în Sibiu pe ziua de Marți, 20 Ianuar 1931 a. m.

In aceeași zi, după amiază, se va ține ședința plenară a Consiliului mitropolitan, și se va întruni și Reprezentanța fundațiunii Gojdu.

„Menținerea imperiului habsburgic”. Într-unul din volumele acum apărute, ale memoriilor fostului cancelar german Bülow, autorul descrie misiunea sa la Roma în timpul neutralității Italiei din marele război.

Bülow, în tratativele sale asupra chestiunii Trentino, a fost primit cu acel prilej și din partea papei Benedict XV.

Papa, scrie Bülow, „a sprijinit călduros opiniile mele de pace. El — papa — dorea menținerea imperiului habsburgic”. („Er wünschte die Erhaltung des habsburgischen Reiches, der letzten katholischen Grossmacht“.)

Vaticanul, credincios politicii sale cunoscute, va continua mai pe sus de orice îndoială, să susțină și de aici înainte pe toți adversarii și dușmanii statelor succesore, încurajând mișcarea de revizuire a tratatelor de pace.

Românii, ortodocși și uniți, ar trebui să înțeleagă cu toții lucrul acesta, și să procedeze consecvent.

INFORMAȚIUNI

Greutățile vieții se resimt pretutindeni și în toate țările. Dar, oamenii cuminți știu să le întâmpine, luând măsuri la vreme. Inșiși vecinii noștri dela apus, ungurii budapeșteni, cu renumele lor de mari chefili, se spune că, la îndemnul dat de guvern, au hotărât să nu mai organizeze în acest carnaval baluri, banchete și alte petreceri costisitoare; nici chiar bogătașii nu mai fac petreceri în palatele lor. Mic și mare, bogat și sărac își reduc cu toții cheltuielile.

Cine amestecă politica unde nu trebuie? Oficiosul partidului național-tărănesc, *Dreptatea*, anunță demisiunea din vicepreședinția «Astrei» a dlui Dr. Octavian Russu; motivul demisiunii este, după oficiosul dela București, «că statutele vechii societăți culturale au fost călcate de oameni cari înțeleg să amestece politica și acolo unde ea nu are ce căuta». — Dacă e vorbă de adunarea dela Caransebeș,

acolo nu s'a făcut nici o călcare de statute, ear oamenii cari au încercat să amestece «politica» și acolo, erau din întâmplare tot aderenți, și fruntași chiar, ai partidului național-tărănesc. *Dreptatea* vorbește prin urmare de: funie în casa spânzuratului.

Mica Biblie, apărută până acum în trei ediții, va ieși în curând într-o nouă ediție.

Ziua economiilor. În Belgia, în fiecare an se sărbătorește «ziua economiilor». La această zi iau parte șase mii școli primare. Copiii au depus, spre economie, în anul 1928 suma totală de 1.203.000 franci (cam 8 milioane lei). În total, școlarii din Belgia au depus la bănci economiile lor în valoare de vre-o 50 milioane franci (peste 200 milioane lei). Bine ar fi ca și școlarii noștri să facă așa ceva. Dar, pentru aceasta ne trebuie învățători pe cari nu i avem încă.

Clădirea de locuințe. După război, s'a simțit în toate orașele mare nevoie de locuințe. De aci a venit și scumpirea caselor și a locuințelor. În unele țări statul a ușurat clădirea lor. Dintr-o statistică aflăm că în Anglia s'au construit după război peste un milion de locuințe. În 130 orașe din Statele Unite Americane s'au clădit locuințe; eține în preț de 23 miliarde dolari. La noi?

Se vorbește și se scrie despre o apropiată ieftenire a vieții. În același timp se anunță: scumpirea taxelor de poștă, telegraf și telefoane, și — pe d'asupra — ni se pune în vedere și ridicarea prețului pentru *pânea* cea de toate zilele. Halal de «ieftenirea» vieții!

ȘTIRI LOCALE

Anunț școlar. Direcțiunea școlii de ucenici industriali de stat, curs inferior din Sibiu, convoacă pe dnii patroni cari au elevi-ucenici înscriși la această școală, la adunarea generală, ce se ține Duminecă, 18 Ianuar, ora 11 a. m. în localul școlii primare de stat Nr. 1 Str. Avram Iancu 13. La ordinea de zi: Votarea proiectului de buget pe anul 1931. Dacă la această adunare nu se va întruni numărul regulamentar de membri, Duminecă 25 Ianuar, la aceeași oră și în același local, se va ține a doua adunare generală oricare ar fi numărul membrilor prezenți. *Direcțiunea.*

bolnavii; însă el eși din această catastrofă învins, copleșit de remușcări, mai disperat ca întotdeauna; căci el era cel care încercase să salveze pe răufăcător.

Regăsim pe Harald într'un hotel de munte, unde s'a refugiat cu mama sa, pierdut în suferință morală. Aci veni să-l vadă infirmiera superioară a spitalului său, nobila Alma Kshrs, care-l iubea cu o iubire profundă, nemărturisită. Prezența Almei avu o influență liniștitoare asupra lui Harald. Accentele sublime din *simfonia a noua* a lui Beethoven deșteptară, într-o zi în sufletul lui, credința în această lume, care are și bucurii, nu numai necazuri și pe care el o văzuse numai prin fața ei dureroasă. Iți dădu seama că alături de oamenii răi, există cei

Meditații

Amic al celor nenorociți

«Du-te, și de acum să nu mai păcătuiești», (Ioan 8, 11).

Acesta e verdictul rostit de Mântuitorul nostru Isus Hristos, asupra unei femei rățacite.

Oare de ce nu mai mult? Femeea și-a înșelat soțul, prin necredința ei i-a necinstit numele.

Nu s'ar fi purces mai corect, dacă s'ar fi rostit asupra ei judecata unison cu fariseii: «*una ca aceasta să se ucidă cu pietre*», — păcătoasă fiind, să poarte pecetea infamiei? Nu spune legea: «*Răsplata păcatului e moartea*»?

Dar această lege e a fariseilor; ear următoarele cuvinte fac mărturie despre o lege dreaptă și mai înaltă: «*Du-te și de acum să nu mai păcătuiești!*»

Eată Isus, ca judecător:

Servii legii aduc înaintea Lui pe păcătoasa, sânt martori pentru crima comisă. Femeea o prezintă în fața scaunului Său de judecată. El nu se bucură, dar nici nu caută în codice, să afle în senzul căruia articol are să se statorească pedeapsa, robie sau moarte, ci privește compătimitor la păcătoasă, grăind cu vocea îndurării: «*Du-te, și de acum să nu mai păcătuiești!*»

Mulți cred, că dacă judecătorii noștri și-ar însuși această metodă, s'ar înmulți foarte criminalii.

Din contră, afirm, că această metodă *împuținează* numărul păcătoșilor. Desigur, se cere predispoziția lui Isus Hristos. Fapt e, că și acum se comit erori ca pe timpul fariseilor, cari s'au supus numai *literel* moarte; acestora le zice adevăratul judecător drept: «*Vol după trup judecați*», (Ioan 8, 15).

Un judecător temător de Dumnezeu nu urmărește numai să împlie-de pe cineva în violarea legii, ci, pornind din principiul iubirii aproapelui, e cu considerație la deplorable starea sufletească a păcătoșului, aducând judecată spre binele, nu spre dauna lui. Nu după trup, ci după suflet să judece; nu numai cele corporale să se ia în seamă, ci și cele sufletești. De aceea nu se poate trata identic fiecare caz de păcătos.

Femeea, ucisă cu pietri, moare în păcatele sale. Era necesar ca ea să cunoască întâi grația creștină, să-L iubească pe Dănsul, și să nu păcătuiească mai mult, ca să nu moară în păcate: «*Decl am zis vouă, că veți muri în păcatele voastre; că de nu veți crede că Eu sânt, veți muri în păcatele voastre*» (Ioan 8, 24).

puțini, există cei buni, visătorii, cari poartă torțele în întunerecul lumii. Datorită lor, răul nu stăpânește pe pământ. Beethoven de exemplu surd și sărac fusese totuș atât de bogat pentru a dărui lumii simfonia a noua. O sărbătoare încântătoare de primăvară, cu hal cămpenesc într'o insulă pitorească, consacră renașterea doctorului Harald Mark la o nouă, frumoasă și fericită viață.

Iată sfârșitul consolant, pe care cetitorul care nu se poate resemna să vadă o viață de muncă inteligentă și de devotament prăbușită în neahtă, îl găsește în povestea lui Harald Mark. Acesta e stăpânit de preocupări sombre despre destinul uman, însă are tresăriri de viață debordantă, de tinerețe ex-pausivă, ce se exteriorizează ca acele

Cel păcătos să cunoască întâi pe Hristos. În această lume egoistă este indispensabilă raza mângâierii și a speranței!

Mor în păcat cei mai mulți dintre semenii noștri, pentru că nu cunosc pe nimeni mai distins decât cum se cred ei a fi, nici mai desăvârșiți decât dânsii. S'ar putea vindeca la timp cu sprijin compătimitor, dar în lipsa acestui remediu, păcătosul se amărește și cugetă că e pierdut ca exclus d'n mântuire. Dar Hristos a venit să-i caute chiar pe cei pierduți, să-i menție: deaceea zice păcătoasei mângâietor. — «*Du-te, și de acum să nu mai păcătuiești!*»

Chiar și cei mai mari păcătoși au sentimentul demnității lor de om. De rușinea lor peste tot se ascund ca odinioară Adam. Pe dânsii i-a căutat de multe ori Isus. De aceea au spus despre El fariseii: «*Mănâncă cu păcătoșii, este prietenul păcătoșilor*».

Acest raport îl constată uneori și la noi. În judecată se deosebește și azi ucenicul lui Hristos de fariseu. Și azi auzim pe fariseul, judecător după trup, când replică judecătorului loial și drept: «*Este prietenul păcătoșilor!*» Dar oare nu cu uleiul iubirii are să se ungă bolnavul?

Sfântul apostol Iacov zice: «*Este bolnav cineva între voi? Să cheme preoții bisericii; și să se roage pentru dânsul, ungându-l pe dânsul cu untdelemn întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav, și îl va ridica pe dânsul Domnul; și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui*» (Iacov 5, 14, 15).

Nu deaceea avem medic pe Isus, ca pe cel bolnav să-l mântuiască vieții eterne? N'avem noi datoria morală ca biruind osteneala, să ne îndreptăm silința să vindecăm și pe cel mai grav bolnav? Sau doar să-i mai dăm o lovitură, ca mai repede să moară?!

Să cunoaștem pe Hristos în această rostire scurtă: «*Du-te, și de acum să nu mai păcătuiești!*» Să ne aducem aminte, înainte de a judeca pe altul, să ne judecăm pe noi înșine, ca să constatăm: nu sântem și noi păcătoși?

«*Dar Isus, jos plecându-Se, scriă cu degetul pre pământ*». (Ioan 8, 7). Da, Domnul va să scrie păcatele acelora, cari vreau să judece pe alții. Nu-i amintește cu cuvântul, vrea să le atragă atenția, că El nu judecă pe nimeni. De aceea, tu care ești cu defecte, care nu observi, că însuși ești orb și deșert și totuș judeci pe altul, du-te la Domnul Isus, învață blândețe și smerenie, și să nu mai păcătuiești!

Pr. Cpt. Dr. T. Potcaș.

Ivar Holth, îi trase totuși atenția. Harald voi să dea un scop vieții sale, ajutând pe acest om, obiect al disprețului public, în acel oraș bârfitor și meschin. Avu însă o desamăgire cumplită. Nenorocitul Ivar Holth simțindu-se disprețuit, considerat ca o ființă răufăcătoare și perversă, care nu va putea sfârși decât în crima și în nebnnie, pierdu credința chiar în desinteresul unicului său amic și protector Harald. Spiritul său se întunecă, ura lui de oameni se îndreaptă chiar și împotriva binefăcătorului său și într'o seară mizerabilul puse foc azilului, unde devotamentul lui Harald proteja, împreună cu el, sumedenie de suferinzi. Într'o clipă, tot orașul fu în flăcări. Harald făcu minuni de curaj și de devotament, pentru a-și salva

deșteptări tumultoase de primăvară nordică, după vijeliile vremii. E sbuciumul încununat de bucuriile izbânzii, frumusețea eroică a unei existențe.

Strasbourg, 30 Dec. 1930.

N. Grosu.

Familia de Măne este noul nume al revistei lunare ce apare (în București 5, strada Radu Vodă Nr. 24 bis) sub direcția dnei Sanda I. Mateiu. Este o îngrijită publicație, care nu se mai adresează numai femeilor, ci cuprinde articole și informații de mare interes pentru toți membrii familiei. Cei ce înțeleg rostul unei reviste de bună și cinstită îndrumare, o vor sprijini prin abonamente și recomandări celor ce nu o cunosc. Abonamentul pe un an: 120 Lei, sumă foarte moderată.

Nr. 16/1931 (4) 2-2

Prăvălie de închiriat

Localul de prăvălie din Sibiu, Strada Avram Iancu Nr. 5, ocupat astăzi de librărie, este de închiriat pe termen de trei ani începând din 1 Februarie 1931.

Reflectanții vor înainta cererile lor Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, până la 29 Ianuarie a. c.

Consiliul arhiepiscopesc.

Oficiul protopopesc al tractului Zarand.

Nr. 778/1930 (3) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Dupăpiatră Sat din protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele sunt următoarele:

1. Salarul dela Stat, Conform coalei B.

2. Stolele obișnuite.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs subsemnatului Oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Brad, la 20 Decembrie 1930.

Oficiul protopopesc ort.-rom. al Zarandului, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Ioan Andreiu
protopop

Nr. 390/1930 prof. (1) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua vacante din Poplaca, parohie de clasa I-a, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela cea dintâi apariție a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială 5 jug. 116 stânjini □.

3. 3 stânjini lemne de foc dela comuna politică, aduse în curtea preotului.

4. Stola obișnuită în parohie.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și trimită petițiile cu documentele necesare în termen oficiului protopopesc Sibiu, prezentându-se în parohie spre a fi cunoscuți de credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Sibiu în înțelegere cu consiliul parohial din Poplaca.

Emilian Cloran,
protopop.

In editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

Istoria Desrobirii Religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20.

Volumul I costă Lei 200

In editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu:

HRISTU ANDRUTSOS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANILAOE

profesor la Academia teologică „Andreiană”

Prețul Lei 400.—, plus spese poștale Lei 20.—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30.— + spese Lei 5.—.

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoșteti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Reverenzi preotesti

După ultimele cerințe

Se execută în termenul cel mai scurt posibil pe lângă preț convenabil la

Croitoria

(1) 1-7

Dumitru Dusleag

Sibiu, Târgul Peștelui Nr. 12

În depozit: Ștose și brăne în permanență

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți

ale

Testamentului Vechiu

de Arhiepiscopul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSCHI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400.—. La comanda se alătură Lei 20.— pentru spese poștale.

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl **NICOLAE NEAGA**, profesor suplent la Academia teologică „Andreiană”, din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la înțelegerea din Exegețică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55.—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Antoniou Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele poștale Lei 12.

A APĂRUT:

Scrisori către Simforoza In pământul făgăduinții

de

Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese poștale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu

La Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 560.—, plus spese poștale Lei 20.—

A apărut

și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Monografia

comunei bisericesti rom. ort. a Sfintei Treimi din Brașov-Tocile.

de

VASILIE SFETEA

paroh.

Prețul Lei 80.— plus spese poștale Lei 10.—

ORDINEA BAILOR

Baie în bazenul de înot și lecții de înot

Pentru bărbați:

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 8—10 ore a. m.
Joi: dela 8—10 ore a. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m.
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m.
Duminică: dela 7—9 ore a. m.

Pentru femei:

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. pr. urcate
Miercuri: dela 10—12 ore a. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m.
Vineri: închis
Sâmbătă: închis
Duminică: dela 9—10 ore a. m.

Baie de familie:

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara pr. ur.
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

Pentru bărbați:

Băi de abur și de aier cald

Luni: închis
Marți: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Miercuri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: închis
Vineri: închis
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m., dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 p. m., dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Duminică: dela 7—12 ore a. m. prețuri urcate

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Miercuri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Vineri: dela 8—10 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—10 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Duminică: dela 7—10 ore a. m.

Pentru femei:

Băi de abur și de aier cald

Luni: închis
Marți: închis
Miercuri: închis
Joi: dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri urcate
Vineri: dela 1 $\frac{1}{2}$ —5 ore p. m. dela 5—7 $\frac{1}{2}$ ore seara prețuri reduse
Sâmbătă: închis
Duminică: închis

Băi de cură

Luni: închis
Marți: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Joi: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 10—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —4 ore p. m.
Sâmbătă: dela 10—12 ore a. m. și dela 4—7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 10—12 ore a. m.

BAI DE PUTINA

Luni: închis
Marți: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Miercuri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Joi: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Vineri: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Sâmbătă: dela 8—12 ore a. m. și dela 1 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ ore seara
Duminică: dela 7—12 ore a. m.

În zilele de sărbătoare are valoare ordinea de Duminică.